

December 3., péntek 18 óra:

AKVARELLKIÁLLÍTÁS

BÉKI MÁRTON festőművész kiállítása

Megnyitja: SERES JÁNOS
szobrászművész

17-20 óráig:
KARÁCSONYI VÁSÁR

December 4., szombat 19 óra:

MIKULÁSVÁRÓ BÁL FELNŐTTEKNEK

Zenél: TURMIX együttes
SZEMÉLYESEN ÉRKEZIK A MIKULÁS!
FOLYTATÓDIK A KARÁCSONYI VÁSÁR!

*Kérünk minden résztvevőt,
hogy Mikulásra vagy Krampuszra utaló jelzést
vagy jelmezt viseljen!
Jegyek 1000 Ft-os áron
az Erdőalja úti ABC-ben
és a helyszínen kaphatók.*

December 5., vasárnap 16 óra:

Mint ez már hagyomány a hegyen,

JÖN A MIKULÁS A VIRÁGOS- NYEREGBE!

A gyerekeket ajándécsomaggal,
a felnőtteket forralt borral várja.
Találkozunk 15 órakor az Erdőalja úti
buszvégállomásnál, majd onnan gyalog
indulunk a Nyeregbe.

Részvételi jegyek igényelhetők
az Erdőalja úti ABC-ben és az Erdőalja úti
iskolában Némédi Andréánál.

December 10., péntek 18 óra:

TALJÁNOK CSIZMAORSZÁGBAN

KŐVÁRI TAMÁS filmrendező,
fotóművész fotókiállítása

Megnyitja: BORDI ANDRÁS
előadóművész

December 17., péntek 17 óra:

KARÁCSONYI ÜNNEPSÉG

Amikor is ünnepi műsorral várjuk a hegyen
élő nyugdíjasokat és nagycsaládosokat

Mindenkit szeretettel vár az ÓHEGY Egyesület,

1037 Toronya u. 33. Tel.: 430-1326

Érdeklődni lehet még:

Benyóné dr. Mojszis Dóránál.

Tel.: 250-3059 vagy 20-455-9457

1
jó
szót
szólni. Egy
beteget felvidítani.
Valakinek kezet nyújtani.
Megdicsérni az ételt. Nem meg-
feledkezni
egy közeledő
születésnapról. Halkan
csukni be az ajtót. Apróságoknak
örülni. Mindenért hálásnak lenni. Jó tanácsot
adni. Egy levél megírásával örömet szerezni. Apró
hibákat nem
észrevenni. Régi sérelmet
nem felemlgetni. Nem tenni szóvá, ha a
másik hibázott. Nem előtérbe tolni önmagunkat.
Rossz hangulatot nem komolyan venni. Egy félresikerült szó
miatt nem megsértődni. Megtalálni a jó szavakat: dicsérőt a jóra, együtt-
érzőt a meggyötörtnek,
tréfásat a gyerekeknek. Meleg kézszerítással
vigasztalni a szomorút. Becsületesen elismerni, ha hibáztunk.
Nem felhánytorgatni mások hibáit. Ha kell, hallgatni, ha kell, aludni rá egyet.
Kellő gondot és időt szánni egymásra. Érdeklődve végighallgatni az öregek sokszor hallott
meséit. Mindenben szeretettel lenni. A fenti gondolatok jegyében kívánok áldott, békés
Karácsonyt,
és reményteli
szerencsés
Újlesztendőt!

Hegyi portré

Bán Éva a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola igazgatóhelyettese

Miért foglalkozunk most vele? Mert 15 éve alakult az egyesület. Mert első perctől kezdve szoros volt az együttműködés a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolával, és mert ma talán Bán Éva az egyik olyan ember, aki kezdettől munkálkodott a kapcsolat létrehozása és továbbfejlesztése érdekében.

Persze, ahogy ő mondja: nem egyedül, hiszen csak a kollegákkal együtt lehetett ezt a kapcsolatot működtetni. Simkó Rózsa, Pirochné nélkül nem alakult volna ilyen harmonikusan ez a „házasság” és felbomlana, ha nem lennének követők pl. a jelenlegi igazgatónő, Marótiné, aki szintén ugyanúgy vallja, hogy a gyermekek nevelése nem csak otthon és az iskolában történik. A környezet hatása jelentős és ebben itt a hegyen az egyesület nyújthat jelentős segítséget.

Ismerkedjünk tehát Bán Évával. Amikor azt mondom róla, hogy tanár, tanító, nevelő, szervező, a közösségek érdekében fáradhatatlanul tevékenykedő, láthatatlan közember, a jövőben, a jövő nemzedékében töretlenül hívó pedagógus, akkor is csak a mindenki által ismert Bán Éva egyik arcát mutatom be, de mi minden rejtőzködik még a felszín mögött. Azért fő hát az én fejem, hogyan próbáljam belegyúrni egy emberbe ezt a sok embert – aki mind Éva –, és hogyan tudjam megfejteni fáradhatatlanságának a titkát. Ráadásul mindezt néhány leírt sorba sűrítve.

Egy életem, egy halálom, üsse kő, hát megpróbálom!

A TANÍTÓ...

Bán Éva tanár a Zirzen Janka tanítóképzőben (ez középfokú képzést adó iskola volt) kezdte pedagógusi tanulmányait, majd az ELTE Bölcsészkarán, történelem–pszichológia szakon szerzett diplomát. Az egyetem után bejárta a pedagógusi pálya szinte minden területét: tanított általános iskolában, középiskolában, okta-

tott kisgyerekeket, kamaszokat, ifjúsokat. Végigtekintve pedagógusi pályáján úgy látja, hogy a 10-14 év közötti korosztállyal tud „együtt dolgozni” a legeredményesebben. Jelenleg is felsősöket tanít.

Történelmet, tanulásmódszertant és erkölcsöt töltöget angyali türelemmel a kis-kamasz nebulók fejébe. Őszinte lelkesedéssel mondja, hogy „az etika tanításában a fő cél, hogy meg kell ismernünk magunkat, meg kell értenünk másokat, mert csak a közösséggel együtt lehet jobb az egyén élete is.” A gyerekek szívesen beszélgetnek ezekről a témákról. Szinte ezeken az órákon a legaktívabbak, a legjobban együttműködők. (Reménykedhetünk?) A tanulásmódszertan oktatása legtöbb esetben csak sok év eltelte után gyümölcsözik, de ha a tanuló a gyakorlatokat pontosan és szorgosan elvégzi, hamarabb is látszik eredmény. Sajnos, aki lusta és nem akar tanulni, annál csak nagyon ritkán jelentkezik hatás, mert az, ugye, a módszereket sem akarja gyakorolni. Szerencsére ez utóbbiak kevesen vannak.

Az egyre gyakrabban változó múltat, a történelmet nem könnyű tanítani. Elmondja a tanulóknak, hogy a múltunkkal kapcsolatos tudományos kutatás most itt és itt tart, ezt és ezt állapítja meg, de újabb adatok, eredmények előkerültével mindez kiegészülhet, más megvilágításba kerülhet, és szélsőséges esetben a megállapítások meg is változhatnak. A tanítás-tanulás során úgy aktivizálja a gyerekeket, hogy minél több kérdés föltevésére ösztönzi őket. A nagyon jó és nehezen megválaszolható kérdéseket külön értékeli és jutalmazza.

Természetesen a játék – a talán leghatásosabb oktatási módszer – is megjelenik a töri órákon. Pl. egy tetszőleges őskori eseményből induló szólánc-játékkal elvezeti a gyerekeket a mába. A fogalomismeretet és kombinációs készséget egyaránt gazdagító játékot nagyon szeretik a lurkók, miközben észre sem veszik (talán), hogy megtanulnak beszélni, és logikusan gondolkodni.

A FÁRADHATATLAN KÖZEMBER...

A heterogén, emberekből összegyűrt masszát, a közösségért tenni bármit is, kívülről nézve nem egyszerű dolog. Kívülről nézve meglehetősen fáradtságosnak, hiábavalónak és hálátlan feladatnak tűnik. Miért éri meg mégis csinálni? Miféle elismerés, jutalom adja az energiát a további tevékenységhez? Válasza az, hogy „már a kérdés se fogalmazódjon meg, helyette a cselekvés öröme, a megoldáskeresés folyamata kell, hogy motiváló legyen”. Így az évtizedek során a továbbblendítő energiát az adta, hogy láthatta, ahogy az elvégzett feladatok révén a dolgok jobb irányba mozdulnak. Az elmúlt évtizedekben jó néhány problémát sodort elé a változó világ, de ő sohasem tért ki előlük, inkább mindig a lehető legjobb megoldásukra törekedett. Biztató, derűs mosolya is tanúsítja, hogy érdemes, és csak így érdemes csinálni a munkánkat.

Éva gyakran elgondolkodik azon, hogyan tudná a jó közösségi munkára megtanítani az embereket. Már egy ideje tudja, hogy ezt direkt tanítással nem lehet elérni, a személyes példa, a környezet hatása ebben a kérdésben meghatározó.

Évának nem kell aggódnia, mert a személyisége erős nyomot hagy az emberekben, és majd látni fogja, hogy egyszer, amikor a legkevésbé várná, akkor fog előbukkanni valaki, akit tanított valamelyik szaktárgyára, és lám, aki mégis tudja, miként és mit kell a közösségért tenni. És ez lesz majd Bán Éva külön jutalma, de addig is legyen olyan szíves és oldja meg – ahogy ő mondja – a közösséggel, velünk együtt az én problémáimat, a mi problémáinkat is. Előre is köszönjük.

Az Óhegy Hírek nevében:

Szász Kálmán

Ismét nyertünk!

Győzteseket köszönthettünk a Népházban november 26-án. A díszes egybegyűltek a korábban digitális-internetes, két kategóriában is meghirdetett pályázat 20 képében gyönyörködhetek. Az Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete alapításának 15. évfordulóját megülve - visszafogottan ünnepélyes köszöntők és elnöki beszámolók után - a résztvevők őszi termények magvacskaiknak a kép alatt elhelyezett szavazótálcába helyezésével voksolhattak.

A Fénnel írt nyári mesék elnevezésű pályázat nyertese Joó Tamás: Templom (17 magocska), és Piroch Márton Rogoznyica 1. (16 magocska) c. felvétele lett. A Hegyi Pillanatok

megörökítői közül a két győztes 20-20 magot seper be. Felcsuti László: Kán-kán és Harkai Csaba: Erika tálal c. képeit ajánljuk az Önök figyelmébe is. Reméljük, hogy illetén módon nem csak az alkotók, az ünneplő tagság, de az érdeklődő nagyközönség is nyerhet sok-sok szép pillanatot. A fotókiállítás megtekinthető december 8-ig, a nagyteremben.

Kádár Eszter

A képen Csengersima református temploma látható. A XIII. századból származó román kori templomról készült fotót Joó Lajos a Zsigmond Ági által szervezett beregi biciklitúrán készítette.

Tarlós István polgármester urat Bús Balázs, a civil szervezetekért felelős alpolgármester képviselte

Köszöntő

15 éves az egyesület. Ma, amikor egyesületek nagy lelkesedéssel megalakulnak, majd 1-2 éven belül elhalnak, nagy időnek számít ez a 15 év. Meggyőződésem, hogy emögött sokaknak a tudása, energiája, pénze, szívós kitartása és talán leginkább mérhetetlen elkötelezettsége van a hegyi közösség iránt.

Az egyesület és a ház múltját kevésbé ismerem, bár tudom, hogy a házat hegyi lakók építették, pártház volt, rendszerváltás után a hegyi közösség követelte vissza, hozta rendbe, lakta be. Engem, mint a civil szervezetekért felelős alpolgármestert, jobban foglalkoztat az egyesület jelene és jövője.

Mi látszik kívülről? Egy virulens társaság, tele élettel, aki ma is hajlandó közösségi munkára, foglalkoztatják a közügyek, mint a Máramaros úti csatorna, meg a Jablonka közpark. A társaság kommunikációra kész, van Teleháza, honlapja, jól működő Óhegy Hírek újságja, na meg kártyavetői, amazonjai és hastáncosai is. Különösen nagy értéknek tartom a nyári Óhegy Napok rendezvényt, amely idővel akár a kerület egyik idegenforgalmi érdekességévé is felfejlődhetne.

Nem véletlen, hogy az Önkormányzat – áldatlan anyagi helyzete ellenére – támogatja az egyesület tevékenységét, az épület használatával, időnkénti javításával, éves támogatással, pályázati pénzekkel. Hiszen olyan feladatok lát el, amelyre az Önkormányzat már nem lenne képes, márpedig az Önkormányzatnak ugyanúgy fontos mint az Egyesületnek, hogy mindenki jól érezze magát a lakókörnyezetében. A jóérzethez közös munkára, művelődésre és szórakozásra, személyes kapcsolatok sokaságára van szükség. Ezt pedig csak egy ilyen lojalpaatrióta egyesület tudja megteremteni.

Gratulálok az egyesület minden tagjának

ezen a napon. Önöknek is, akik ma itt vannak, és azoknak is, akik nem tudtak eljönni, de itt voltak akkor, amikor tenni kellett valamit, például falakat húzni, gerendát fektetni a fal tetejére, Óhegy Lapot beindítani, vagy akkor, amikor bútort és lámpát hozni a házba, vagy éppen a nagy hírű, és sokak szerint igen sikeres „Hegyi Ki Mit Tud”-ot kellett megszervezni.

Végül kívánok sok erőt a munkához, kérem örüljenek sikereiknek, és soha ne csüggedjenek, ha valami pillanatnyi érdektelenséggel találkozhatnak, legyenek kitartóak, a közösség érdekeit egy pillanatra se veszítsék szem elől. Az eddigi munka eredményes volt, és kívánom továbbra is legyen az.

Bús Balázs

Kinőttük a gyermekcipőnket

Az Óbuda–Hegyvidékiek Egyesülete 2004. november 26-án ünnepelte megalakulásának tizenötödik évfordulóját.

Meghitt hangulatú, szolid ünnepség volt a Népházban. Több mint ötven meghívott és vendég ült körben a teremben.

A találkozót furulyaszó és szívre-lélekre ható gondolatsor nyitotta meg, majd a 15 év során az egymást követő elnökök beszéltek élvezetesen az Egyesület születéséről, az első évek nehézségeiről, az Önkormányzattal vívott „harcokról”.

A jelenlévő, Önkormányzatot képviselő mentorunk Bús Balázs méltatta munkánkat, végezetül jelenlegi elnökünk beszélt a terveinkről.

A megszépült és némileg korszerűsített Népház falait a hegyi „fotóművészek” munkái díszítették. A képek három kategóriában versenyeztek egymással, a résztvevők bíralták el és a kategóriákban első helyet elért műveket díjazták. A nyertesekkel együtt koccintottunk egy pohárka pezsgővel a múlt eredményeire, a jövőre, egymásra és mindazokra, akik tettek és tenni fognak a Hegyvidékért.

A kalákában összehordott sütemények és teák elfogytak. A jóízű beszélgetést alig tudták abbahagyni az egymásra talált régi ismerősök.

Az immár kamaszkorába lépett Egyesület ígéretes jövő előtt áll, megújult lendülettel halad előre. Minden remény meg van ahhoz, hogy a Ház és lakóhelyünk érdekében összekovácsolja a helyi polgárokat.

Így valósulhat meg az ajándékba kapott emléklap mottója: „Egynek minden nehéz, sokaknak semmi sem lehetetlen.”

S. E.

HÍR • CSATORNA • HÍR • CSATORNA • HÍR • CSATORNA • HÍR • CSATORNA

A Nagy Máramaros úti Csetepaté

Nemrég hadat üzentünk. Mocskos és semmirekellő ellenségnek. A szennyvíznek, mely civilizálatlan, vad-pogány módon viselkedett a környékünkön. Szippantós kocsikon és föld alatti elvezetőkön keresztül közlekedett. Eddig.

Az első - közösségünket érintő - háború előtti esemény a Népházban megtartott haditanács volt, ahová közel 70 ember jött el, hogy elmondja aggályait, feltegye kérdéseit a frontvonalért felelős reguláris seregek vezetőinek. A kivitelezők és a beruházók képviselői, valamint a gerincvezeték tervezője állta a sarat..., nemhogy állta: határozotlan állította, hogy a csata szervezett lesz, professzionális, időben és térben egyaránt rendezett. Igazi európai munka.

S lám: igazuk lett. Bár a frontvonalban mindig csattogtak a fegyverek, és a jó kis kék buszunkat is kizárták a forgalomból (helyette kaptunk mikrobuszt... kicsit, de kényelmeset, új sofőrt, aki mára csukott szemmel is bejárja a terepet), mindig mindeki eljutott oda, ahová akart.

Láttuk: a 3 kivitelező társaság egymást jól kiegészítve és kisegítve, hatékonyan dolgoznak (pedig a valóság és a közműtérképek a legkritikább esetben egyeztek), hogy a kemény küzdelmek ne befolyásolják hétköznapijainkat, pedig az udvarunkban is munkagép állt. Köszönhető ez a lakosság és a katonák kapcsolatának. Erről Tamás Miklós, a STRABAG Rt. építésvezetője is szívesen nyilatkozik. Mondta: érezhető, hogy a cél - amely elsősorban a Mi célunk, és Mi is kezdeményeztük - mindenki számára egyértelmű, így prioritást is élvez..., hacsak nem emberéletről van szó.

Hogy ez mennyire van így!? Balogh Tivadar és kedves felesége az elmúlt hónapokban várta gyermekét, akinek világra jötté október 22-re volt kiírva. A 18-i értesítés, miszerint az út járhatatlan lesz, mélyen érintette a családot. Egy telefonhívás erejéig, ugyanis Tamás Miklós megnyugtatta az apát: egy gyermek születése fontosabb bárminél - ha kell, 5 perc alatt bármekkora gödröt betemet. Így a folyamatos egyeztetés és szervezés mellett gondtalanul indult útnak az autó 23-án, hogy megszülessen András. A visszaút ugyanígy zajlott: a baba zökkenőmentesen jutott el a Máramaros utcába, mely mostantól az ő - szennyvízelvezetővel ellátott - főhadiszállása is.

Szóval nem találkoztunk tétlenekkel, nyeglékkal, azonban csodálhattunk szorgos kéruhásokat. Olyan is előfordult, hogy ők Maguk szállították el a hegy aljára utazó civileket..., szóval minden olyan volt, mint a mesében. Volt. Mert ma már talán - a lapzártá napján - közlekedik a 137-es, s bár vannak még a területen tevékenykedő alakulatok, a csata lassan végleg befejeződik.

Hogy mi a jövő? Hordógurítás a tervezők, beruházók és kivitelezők tiszteletére és megvendégelésére. December 13-án, Luca napján a Népházban ismét találkozunk a hadviselt lakosok, ekkor lesz ugyanis a Máramaros úti csetepatét lezáró esemény.

Azt gondolom, minden csatát így kellene megvívunk.

Néhány fontos információ:

A Máramaros út műszaki átadására hamarosan sor kerül.

A Strabag Rt. - mint kivitelező - garanciát vállalt a munkálatokra. Ha a rendszerrel probléma adódik, 2 napon belül megjavítják.

A munkálatok előtt felvételeket rögzítettek a javítandó területről, így, ha bárkinek kára származik a szennyvízbevezetésből, aszfaltszönyvegezésből vagy építési törmelékkel találkozik, jelentheti az illetékeseknél.

1 millió forint volt a tervezés. Aki adott be pénzt rá, annak levonják a 70ft/négyzetméter településfejlesztési hozzájárulásából, amit a Celer Kft. által kiadott csekkeken kell befizetni.

A házi bekötés feltételei: tervező által készített terv, a Celer Kft.-nek befizetett csekk bemutatása a Csatornázási Műveknél.

A Máramaros utca azon részét, melyen a 137-es nem közlekedik, valószínűleg a közeljövőben látják el aszfaltszönyeggel.

Lombos Márton

HÍR • CSATORNA • HÍR • CSATORNAHÍR • CSATORNA • HÍR • CSATORNA

Luca napján

elsőként mindenki a híres Luca székre gondol vagy a boszorkányságra, de azt tudjuk-e, hogy ki is áll a Luca név mögött? Eredetileg Szent Luca egy legendásan erényes, ókeresztény szicíliai lány volt, aki nem ment hozzá pogány kérőjéhez, hanem hi-
téért vértanúságot szenvedett.

A néphit szerint vannak olyan időszakok, amikor természetes tárgyak természetfölötti behatolás közvetítői, ez is ilyen alkalom.

Hivatkozással a fentiekre természetes (mű)tárgy a mi esetünkben az elkészült csatorna, mely közvetített lelket lélekhez, behatolt a HÍR • CSATORNA • HÍR-ként az újságunkba.

Az Óhegy Egyesület nemcsak a találkozás helyéül szolgáló Népházat bocsátja rendelkezésünkre, hanem közhasznú egyesületként pártolja minden olyan kezdeményezésünket, mely a KÖZ HASZNÁT szolgálja. Támogatja, hogy tisztább, virágosabb, rendezettebb, biztonságosabb legyen az utcánk.

Luca napja évfordító nap, rajtunk áll, hogy a fénye mit tár elénk.

Szeretettel várjuk
december 6-án 17 órára
a Máramaros úti lakosokat,
és minden érdeklődőt a

LUCA NAPI TALÁLKOZÓRA

a Táborhegyi Népházba
1037 Bp., Toronya utca 33.

FÜGGÖNY, KARNIS

Otthonában választhatja ki
függönyeit

- Helyszíni felmérés,
- komplett kivitelezés,
- függöny, sötétítő, drapéria
- karnis család,
(boltívre, bástyaívre,
íves tetőtérbe is).

Telefon: 06-30-640-8980

Kaptunk egyszer egy házat...

Valamikor a rendszerváltás környékén ért az a megtiszteltetés, hogy Ács Ferenc "utcaszomszédom" után az egyesület elnökévé választottak. Megtiszteltetésnek éreztem, hiszen nem voltam őslakó.

Legfontosabb feladatunknak a ház használatának biztosítását láttuk. A tulajdonjog a párttól az önkormányzathoz került, és mindenféle újonnan alakult szervezetek, pártok, társaságok szeretnék volna az épületet, illetve annak használati jogát megszerezni. Már nem emlékszem, hány alkalommal jártunk eredménytelenül, ígéretessel, elutasításokkal a hivatal különböző rendű és rangú vezetőinél. Egy alkalommal Raffi, Raffinger Irénke egy régi füzetet halászott elő a lemezszekrényből. A füzet a Párt és Kultúrház – mert annak épült – építéskor a hegylakók által végzett társadalmi munka dátumait és óraszámait tartalmazta. Nagy kincsnek bizonyult. Következő látogatásunkkor közöltük, hogy mindazok, akik építették a Hegynek, ugyanannyit bontani is fognak rajta, ha elveszik tőlünk munkájukat. „Harcos” fellépésünk meglepetést keltett. Biztos vagyok benne, ez is hozzájárult, hogy nem sokkal később megkötöttük az első megállapodást.

A Ház azóta sokat változott, szépült. Bízom benne, minden újabb vezetés tud hozzátenni egy kicsit az előzők sikereihez.

Jó munkát, sok sikert kívánok.

Ort János

Budai Krumplibúcsú

december 26-án

a VASMACSKA vendéglőben

(Óbuda, Fő tér melletti Laktanya utca)

9.00: Helyfoglalás

9.30: Koszorúzás az Óbuda Városháza falán levő „málenkij robot” emléktáblánál, az óbudaiak szovjet kényszermunkatáborokba történt elhurcolásainak 59. évfordulóján.

A megemlékezést

dr. Pintér Endre professzor (egykori áldozat) tartja.

10.00-17.00: Kultúrprogram

a VASMACSKÁ-ban. Közös éneklés, tánc. Közreműködik az „Ullmann Fúvószenekar” Soroksárról.

12.00: A „Krumplikirály”

és a „Krumplikirálynő” megválasztása.

Előzetes, kötelező helyfoglalás:

Tauner Tibor ügyvezető igazgatónál, telefon: 3-686-685.

15 éves az Egyesület...

Egy alapító tag: Piroch Zsuzsa

Hogyan kezdődött? Hogyan alakult? Miért lett? Ki találta ki? Ilyen, és ezekhez hasonló kérdések tömegével árasztottam el Zsuzsát, és kicsit félttem, túl kíváncsinak tart majd. Szerencsémre azonban, nem hogy nem tartott kíváncsinak, inkább örvendezett, hogy végre valaki érdeklődik a kezdetekről, mohó kérdéseimre pedig alapos és kimerítő válaszokat adott. Rövid idő alatt óriási adathalmazt zúdított rám, amire nem számítva alig győztem mindent lejegyezni.

A megelevenedő múlt kusza képhalmazából lassan kezdett összeállni egy valóságos történelmi történet. Jelen cikkemnek nem feladata a történelmi időrend pontos és száraz felsorolása (erre majd másutt és máskor keríték sort), itt inkább egy aktív résztvevő személyét és az események formálásában betöltött szerepét kívánom fölvezetni.

A dolog úgy kezdődött, hogy bezárták mind a három hegyi kocsmát a negyvenes évek végén. Az emberek nem tudtak hol összejönni szabadidejükben. Márpedig az embereknek valahol össze kell jönni, mert ha nem tudnak, abból csak baj származik.

Némi központi ösztökélésre aztán neki is láttak a népek az Erdőalja úti épület folytatásának, amit korábban másfajta célra kezdett el építeni a háború alatti kormányzat. Azt gondolták a derék hegyiek, hogy sikerül majd valamilyen közösségi házat, kultúrházat, művelődési házat összekalapálniuk a megszünt kocszmák pótlására. A történelem azonban másképp rendelkezett.

A központi elképzelés ugyanis időközben megváltozott, és az Erdőalja úti épületből egyszerre iskola kerekedett ki, amit 1948. májusában fel is avattak (Óbudai Szemle, 1948. 4. szám: Iskolaavatás a Táborhegyen), igaz, egyelőre tornaterem nélkül. Közösségi ház azonban még mindig nem akadt.

A probléma ideiglenes megoldására aztán a korabeli Egypárt vállalkozott. A Toronya utca és a Viharhegyi út sarkán levő telken - a jelenlegi Népház telkén - nekilátott egy közösségi ház (pártház) építésének. A konkrét munka ügyvezető társadalmi munka formájában (ingyen munkakerő) zajlott, a mai nagyterem - tükörterem-teleház szint pedig állítólag az iskola tornaterme részére megrendelt téglá felhasználásával (ingyen építőanyag) készült el. A ház megépült, könyvtár is volt benne, nagytermében

pedig egy darabig a kisiskolások testnevelődték. Mi több, később a hegyoldal első TV készülékét is ebben a házban üzemelték be. Szép volt, jó volt az új ház, csak a „köz” nem használhatta. A probléma megoldatlan maradt, ráadásul Piroch Zsuzsa még sehol, sőt még Simon Zsuzsai változatában sem található ezidőtájt.

A közház-kérdés, úgy tűnt, örök időkre jegeledik. Az állam látszólag nem állt azok közé, akik egymás közé akartak tartozni, csupán a közösséglés formáját igyekezett szabályozni, nem mindig a köz megalégedésére. Még csak az ötvenes évek íródtak, és még „néhány évtizednek le kellett folyni a Dunán, hogy az idő vasfoga elröpülhessen fölöttünk.” De csak elröpült.

A XX. század nyolcvanas éveinek végén aztán „...Reccsen a deszka-palánk...” - a legvidámabb barakk palánkja -, a pártállampárt összemlik, kiürül a hegyi pártház, és hogy e volt állampártállami „vagyon” ne váljon bomlott kévévé, végre birtokba veszi a hegy a házat, a hegyházat, azaz a Népházat frissen megalakult egyesülete (1989. novemberében jegyezte be a cégbíróság) révén. És most már nincs mese, visszatarthatatlanul a történelem színpadára lép Piroch Zsuzsa, aki tizenhatod-magával együtt megalakítja az Óbuda Hegyvidékiek Egyesületét, melynek első elnöke Ács Ferenc lesz.

A „ház”-at egy darabig vitte a „lendület” - a helyi Vöröskereszt működött benne, és állandó bérlőjeként jegyezhetette a Kincses Házat, hátrányos helyzetű gyerekek foglalkoztatóját is -, de lassan ki kellett alakítania saját, újkori arculatát, és ebben lett kulcsszerepe Zsuzsának a kilencvenes évek közepén, amikor is megválasztották elnöknek, immáron a harmadiknak.

Zsuzsa közismertsége (az Erdőalja úti iskola, ma II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola tanára volt sokáig), közismerten jó szervezőkészsége, és a lényéből sugárzó empátia ragyogó vezetői gárdát vonzott köré, akikkel együtt elindították és felvirágoztatták a ma is működő közprogramokat (ökörstűtés, ki-mit-tudolós, Dezsővágások stb.). 1995-ben, Óhegy-Hírek címmel létrehozták a folyamatosan megújulni képes folyóiratot, a hegyvidék harsonáját, melynek első főszerkesztője Szél Anna volt. A lap azóta is az egyesület életének állandó katalizátoraként működik, és nagyon sokat segít a hegyvidékiek köz- (és néha még a magán-) problémáinak megoldásában is.

Zsuzsát a kilencvenes évek végén a gyarapodó családi magánfeladatok egyre jobban igénybe vették, ezért lemondott elnöki tisztségéről, és „egyszerű” lapszerkesztői pozícióba vonult. Szerencsére (a miénkre) ő képtelen megváltozni, és mind a hegyet, mind az Egyesületet pontosan ugyanúgy cipeli a hátán, mint eddig és mindig, csak most elnöki egyenruha nélkül.

1942. számú, abszolút titkos rajongója:

Szász Kálmán

December

Ismerjük fel és óvjuk természeti kincseinket!

2003. februárjában már ismerkedtünk *növény-társulásokkal*, színteztettségükkel, az aspektussal (pl.: tavaszi), most folytatjuk a *fás társulások* ismertetését. Több közülük veszélyeztetett, védelemre javasolt. Sok növényükkel már találkoztunk e lap hasábjain is (zárójelben korábbi megjelenésük időpontját jelöljük).

Sajmeggyes-molyhos tölgyes bokorerdő: Meredek, déli vagy délies, száraz sziklás helyeken tenyészik. Alapköze legtöbbször mészkő, talaja sekély. Parkerdőszerű megjelenésű. A kisebb f csoportokat cserjék ölelik körül, szegélyükben légyszárúak vannak és közöttük sztyepprétek. (03. 02)

A koronaszintben *sajmeggy és molyhos tölgy* (02. 12) ágas-bogas egyedeivel találkozhatunk.

A dús cserjeszintben a *húsos som* (02. 10), *bibircses kecskerágó* (02.10), *egybibés galagonya* (02. 11), *kökény* (02. 11) tavasszal szép virágaival vonzza a rovarokat, ősszel termését madaraknak, kirándulóknak kínálja. A gypeszintben több védett növény talál oltalmat, és színes virágaikkal gyönyörködtetnek: *tarka nőszirm* (02.

05), *magyar bogáncs*, *magyar lednek* (03. 04), *magyar repcsény* (02. 07) *magyar zergevirág* (03. 04). Tavasztól őszig több színes, egyéb növény is csalogatja a rovarokat: *bársonyos tüdőfű* (03. 05), *sarlós gamandor* (03. 10) *farkas kutyatej*, *hasznos tisztosfű*, *soktérű salamonpecsét*, *ollós szállkaperje*, *tarka koronafürt*, *piros golyaorr*, *közönséges galaj*, *sárga hagyma* (03. 10). Veszélyeztetett, védelemre javasolt társulás.

Középhegységi cseres-tölgyesek: Hegy- és dombvidékeken 250-400 m-es magasságban fordulnak elő, délies oldalakon 600 m-ig is felhatolhatnak. Alapközetben nem „válogat”. Talaja mély, gyakran barna erdőtalaj. Zárt lombkoronájú tölgyerdők, cserjeszintjük közepesen vagy gyengén fejlett, aljnövényeik szárazságtűrők.

A fák közül dominál a *csertölgy* (02. 12) és a *kosánytalan tölgy* (02. 12), közöttük *barkócaféval* (02. 10) és *mezei juharral* (03. 12) ismerkedhetünk. A cserjeszintben *egybibés galagonya* (02. 11), *gyepűrózsa* (02. 11), *közönséges fagyal* (03. 12), *bibircses és csíkos kecskerágó* (02. 10) nyújt élelmet és fészkelő helyet a madaraknak.

A gypeszintben jellemző füvek az *egyvirágú gyöngyperje* (04.05) és a *ligeti perje*. Védett növény a *bársonyos kakukkszegfű*. Színes virágú növényekkel inkább késő tavasszal és nyáron találkozunk: *fekete lednek* (04. 06), *édeslevelű csűdfű* (03. 07-08), *sátoros margitvirág* (03. 07-08) *nagy és vajszerű cickafark*, *színeváltó kutyatej* (04.05) *bársonyos tüdőfű* (03.05), *sárga gyűszűvirág* (04.07), *ösztrius veronika* (03.06). Sebezhető társulás.

(A következő lapszámban a törmeléklejtődőket, a nyugat-középhegységi bükkösöket és a közép-európai gyertyános-tölgyeseket mutatjuk be)

Stollmayer Ákosné

Kerti dolgaink

Aki szeret szorgoskodni a kertben, természetesen talál decemberben is elegendő tennivalót. Enyhe, 0 fok feletti időben lehet tisztítani az évelőket. Ha tartós ez az idő és csapadégmentes, ajánlatos az örökzöldek öntözése, mivel ezek a növények, ha csökkentett mértékben is, de télen is párologtatnak. Ugyancsak fagymentes időben cserjéink ritkító metszését is elkezdhjük. Ne törekedjünk a végleges, tavaszi formára, mivel a téli fagyok ebbe még beleszólhatnak. Ajánlatos lazán összekötni az oszlopos növekedésű örökzöldjeinket. Az előző év bebizonyította, hogy egy nedves, tapadós éjszakai hóesés hajnali faggal párosulva jövátéhtelen károkat tud okozni ezekben a növényekben. Ha lazán összekötjük őket, nem tudnak ágaként széthajolni, és a rájuk rakódott hó lerázása is könnyebb. Gyümölcsfáinkon is elkezdhjük a ritkító metszéseket. Itt sem kell a végső formára törekedni a téli fagykár lehetősége miatt. Alkalmas lehet az idő a tápanyagpótlásra is.

Kiszórhatunk például szárított, darált marhatrágyát, melynek hatóanyagait az eső vagy olvadó hó bemossa a talajba.

Már elkezdhető a levágott ágak vázában való virágoztatása. Elsőként a mogoró, a som és a nyírfa alkalmas erre. Nem kerti, de növényes érdekesség, hogy ha vöröshagymát állítunk úgy pohárba vagy kis vázába, hogy az alját víz érje, zöldje gyorsan és erősen növekedésnek indul. Ezeket a friss zöld hajtásokat ételek, szendvicsek díszítésére használhatjuk.

Madarainkról

Alapszabályok: ha megkezdjük az etetést, nem szabad abbahagyni. Kenyérmorzsát és ételmaradékot ne adjunk. Megfelelő étkek lehetnek az olajos-magvak, esetleg faggyúval keverve.

Mivel ebben az évben már nem találkozunk, szép fehér karácsonyt a kertben, áldott karácsonyt az otthonukban, és szeretetteljes, békés új esztendőöt kíván

Ort János

A Szent Kristóf Turista Egylet
decemberi kirándulása

Ismerd meg a hegy rejtett ösvényeit télen is!

A rókaavártól a dagonya mentén a forralt borig, a Táborhegytől a Hármashatár-hegyig úttalan utakon haladunk.

Találkozás december 11-én a 137-es Máramaros úti végállomásán reggel 9-kor.

Sapka, sál, kesztyű kötelező.

Hazaérkezés koradélután.

Mindenkit szeretettel vár a túravezető:
Piroch Rezső

Miből következtethetünk arra, hogy nyestek élnek a környékünkön?

Leginkább éjszaka aktívak, de egyre többször megfigyelhetőek már szürkületkor is, ezért gyakran lehet látni őket ilyenkor, amint jellegzetes görbült hátú ügetéssel szaladnak át utakon, parkokon. Méretük nagyjából egy macskáénak felel meg, de alakjuk – a ma már többek által ismert – vadászgörényére hasonlít. Farkuk vastag, bozontos, mellükön jellegzetes, villás fehér folt van.

Egyelőre ismeretlen okból, de gyakran rágnak meg műanyaggal borított vezetékeket, elsősorban gépkocsik kábeleit, még az akkumulátorkábel is elrágathatják. Ez nemcsak bosszantó, de komoly balesetveszély előidézője is lehet, szerencsére egyre több gépkocsi-gyártó figyel fel erre a jelenségre, és olyan szigeteléseket próbálnak kikísérletezni, melyek nem ízlenek az állatoknak.

Ha egy házban megjelennek a nyestek, általában a hangjukra figyelnek fel először. Szaladgálás, motoszkálás, visítózás hallatszik elsősorban a párási időszakban, és amikor a kölykök már játszanak a fészek környékén.

Előszeretettel költöznek be nyaralók, családi és társasházak, a belső kerületekben pedig bérházak padlására. Gyakran előfordul, hogy az emberek által használt terek közvetlen közelében, pl. álmennyezetekben élnek. Biztos jel a sarkokban felhalmozódó ürülék és vizelet. Ürülékük cezuravastagságú, jellegzetesen görbült és gyakran látszanak benne különböző magvak.

Nemcsak a vezetékeket rágják meg, hanem bármit, amit a padláson találnak. Játék közben széthordhatják, széttephetik a padláson tárolt

anyagokat, tárgyakat. Rendszeresen készítenek maguknak járatokat, alagutakat a szigetelőrétegekben.

A téma iránt érdeklődőknek ajánljuk figyelmébe a <http://www.zug.hu/nyest/> c. honlapot.

(szerkesztőség)

Szokták volt mondani, ha Mohamed nem megy a Hegyhez...

A hegy, mely ez esetben a Mi Hegyünk, sokaknak ad otthont, akik a kenyérré - néha a lazacra vagy a pármái sonkára - valót a Városban keresik meg. A terület, melyről szó van, más miatt is megér néhány sort: a városlakóknak a hegy - Csúcs-hegytől Mátyáshegyig - más életminőség, és őszintén szólva igen keveseknek adatik meg a lehetőség, hogy ezt az egyébként számunkra hétköznapi és költői terepet megkóstolhassák. Mondjuk napi szinten! Írásunk olyan munkavállalókkal foglalkozik, akiknek "részük van a jóban". Arról/azokról a Mohamedről/Mohamedekről, akikhez nem kell a Hegynek mennie, hiszen jönnek ők Maguktól... önként, dalolva...

Mladenecz Máriával - a Concordia vezető tanácsadójával és trénerével - a Viharhegyi úti irodában találkoztam, s bár elmondása alapján nem nagyon használják ki a helyi adottságokat, azért első pillantásra feltűnt, hogy a ház körüli kert rendezett, a növények egészségesek, és ha nem is burjánzanak, de van belőlük elég. Ettől válik a komoly partnerekkel rendelkező, elsősorban szervezet- és vezetésfejlesztéssel foglalkozó cég kultúrálttá és kiemelkedővé... földrajzilag is.

S bár munkatársaik gyakran járnak kiküldetésben külföldre (ez a folyosón zajló beszélgetésekből derült ki), megbecsülik, hogy ilyen környezetben dolgoznak. Annak ellenére, hogy a hegy "lakatlan" részére nem járnak, a hegyi levegőt gyakran élvezik. Jó időben kiülnek a kertbe, sőt: előfordul, hogy üzleti partnereiket is kiviszik, hogy szípanthassanak egyet a magaslati levegőből... jó taktika lehet: hogy kissé megrészegítve a klienst, sikeresebbek legyenek a tárgyalások alkalmával! Sok sikert kívánunk nekik a festői szépségű Táborhegyen!

Lombos Márton

Fotókiállítás

„Taljánok Csizmaországban”

Kővári Tamás szerkesztő-rendező, fotóművész, a Magyar Televízió munkatársa, Jablonka úti „hegylakó”, nemrégiben 18 részes dokumentumfilm-sorozatot készített Itáliában, melyben bemutatta az egyes olasz tartományok történelmét, kultúráját, jellemző tájait, településeit, kiemelkedő személyiségeit, látványosságait, érdekességeit, ismert és kevésbé ismert arcait.

A 2 évig tartó forgatások során több mint 1500 fotót készített, az északi Valle d'Aosta tartománytól, Toszkánán keresztül egészen Szicíliaig és Szardíniáig, melynek csupán egy apró töredéke jelent meg a sajtóban, túlnyomó

többsége azonban most kerül először a nyilvánosság elé.

A kiállítást december 10-én Bordi András nyitja meg, akinek hangja mindannyiunk fülében ott cseng, hiszen ő a Magyar Rádió bemondója. Őt, mint énekes előadóművészt azonban már kevesebben ismerik. Ez alkalommal olasz dalokat énekel és gitározik.

Kővári Tamás Táborhegyi Népházban megrendezett fotókiállításán a látogatók december 23-ig, csaknem két héten át tekinthetik és vásárolhatják meg, az itáliai tájak és városok kevésbé ismert szépségeit, sokszínűségét megőrző képeket.

(szerkesztőség)

babiczky.hu

Az a szülő vagy fiatal, aki kitaróan szőrfölget az interneten a továbbtanulás és kommunikáció tárgykörében, egyszer csak ráakadhat Babiczky László honlapjára. És ha még hegyi lakos is az illető, szemet szűrhat az irányítószám és a cím: Hiszen szinte szomszédunk!

Híres ember, televíziós, tanár, és még ki tudja, mi mindent el lehetne mondani róla.

Engem azonban - mint nagycsaládos anyukát - mégsem ezek a dolgok érdekeltek. Amiért fellekerestem, az az információ, amely a pályaválasztás környéki problémakör megoldásában segítségre lehet.

Az első kérdésnek az kíváncsi, hogy vajon mi az oka annak, hogy ennyire nehéz megfelelő pályát találni a gyerekeknek, szülőnek?

Az első, amit tudni kell, hogy az ember azzal, hogy pályát választ, életformát is választ. És ebből mindjárt adódik a legjobb megközelítés: először azt kéne egy fiatalnak tisztáznia önmagával, hogy hogyan is szeretne élni. Persze mindenki sok pénzt szeretne keresni, de vajon az ehhez szükséges rengeteg munkát is vállalja-e?

Vagy inkább élne lassabb tempóban, jobban beosztva kevesebb jövedelmét. El tudja-e képzelni az életét egész nap egy irodában, fróasztalhoz kötve, vagy inkább mozgékonyan, rohangálva?

Sajnos, az esetek többségében a pályaválasztó csak iskolát választ, nem pályát és életformát. Ennek az is az oka, hogy (ellentétben az óvodai és alsó tagozatos foglalkozásokkal) az iskolai oktatás tantárgy-centrikus, és nem az életre nevel. A tantárgyak tanítása meg osztályzatcentrikus. Aztán, amikor egy iskolát elvégez egy diák, számba veszi a jegyeit, és kitalálja, hogy hová menjen továbbtanulni, ahol a jól menő tantárgyakból vitt pontszám segíti a felvételnél. A felsőfokú oktatásban ugyanúgy tantárgy-centrikus az oktatás, melynél gyakran csak az étellel való kapcsolat hiányzik. Elvégezvén, a fiatal felnőtt ott áll egy diplomával, amivel aztán nem biztos, hogy tud mit kezdeni. Ugyanakkor a felgyorsult világ

követelményei alapján a leendő főnökök, munkáltatók elvárják, hogy a fiatal ne pályakezdőként botladozzon, hanem mindent tudjon, és teljes erőbedobással dolgozzon.

Mit tanácsol, hogyan tud egy szülő segíteni gyermekének ebben a nehéz kérdésben?

Az első és legfontosabb, hogy az életre kell nevelnünk gyermekeinket. Ne várjuk el az iskolától, hogy ezt megtegye helyettünk, mert az iskolában csak arra van idő, és arra is alig, hogy tanítsanak. Vigyük már kicsi koruktól gyermekünket olyan helyekre, ahol láthatja, hogyan dolgoznak, élnek más emberek, ismertessük meg saját munkánkkal is, és ne sajnáljuk rá az időt és fáradságot, hogy magyarázatokat fűzzünk a látottakhoz.

A másik nagy problémája a mai fiataloknak, hogy nem tudnak megfelelően kommunikálni. Sokszor nem tudják mikor, hova, mit kell felvenni, hogyan kell beszélni a velük nem egyenrangú, hanem a társadalmi hierarchiában eltérő helyet elfoglaló emberekkel, hogyan kell okosan tárgyalni, „eladni magukat”. Ez mind olyan gyakorlat, melyben a szülő komoly segítségére lehet gyermekének, de akár szakember támogatását is kérheti.

Cs. V

Miről is lettek utcáink elnevezve? (3.)

Az utca és a hasonló köz 1935-től viseli, míg a lejtő 1970-ben kapta a Domoszló nevet.

Kiss Lajos „A földrajzi nevek etimológiai szótára” szerint a települést 1263-ban említik először Dumuzlo alakban. A 11. sz. második felében élő Domozlo herceg itt választott magának udvarhelyet, melyet róla neveztek el magyar névadással. A régi magyar Domozlo személynév a szerző szerint szláv eredetű.

Vályi András „Magyar országnak leírása” című, 1799-ben kiadott művében Domoszlónál ez áll: „Magyar falu Heves, és külső Szolnok Vármegyében, földes Ura Bárány Uraság, és mások, lakosai

itatója saját folyó vizén alkalmas, fája makkja helyben, 's jó bortermő szőlői, a' Gyöngyösi szőlőhegyek is közel lévén, jó módgyak van a' pénz keresetre, van a' községnek maga szükségére különös földgye, és réttye is, első Osztálybéli.”

Fényes Elek „Magyarország geographiai szótára” szerint: „Heves v. elmagyarosodott tót falu, Eger és Gyöngyös közt, mindegyiktől mintegy 2 1/2 mfdnyire: 1419 kath., 1 evang., 11 zsidó lak. Kath. paroch. templom. Fekete földje nagyon termékeny; bora a visontaival vetélkedik; erdeje és kétszer kaszálható réttye van. F. u. b. Baldachi, gr. Eszterházy, b. Podmaniczky Lajos

katolikusok, fekszik a' Tarnai járásban, földgye többnyire tüzgyázás nélkül is termékeny, réttye kétszer kaszálják, piatozása Gyöngyösön elég közel, legelője elegendő,

csódt., b. Orczy Lőrincz ör., Ocskay Ignác, Taródyné, Gosztonyi, Petrovay, Perlaky, Orczy János.”

A „Pallas Nagy Lexikona” kiegészíti mindezt a 19. sz. végi ismeret-

tekkel: „...1985 magyar lak., postahivatallal és postatakarékpénztárral. A XV. sz.-ban itt vasbányák voltak.”

Domoszlónak 1914-ben 2391 lakosa volt, melyből 2389 magyar, vallás szerint 2356 római katolikus és 31 izraelita felekezetű volt.

Az első írásos említés idején solymárok lakták a falut. 1686-1695 között teljesen elnéptelenedett a település. Ezen időszak után Rimaszombat környékéről több hullámban jöttek új lakók, akik többnyire szlovákul beszéltek, és elmagyarosodtak.

Domoszló címere is a szőlőművelésre és a gazdag határra utal: ezüst pajzson jobbra fordult ágaskodó szarvas, alatta két kalász, jobbán tölgyfalevél, balján leveles szőlőfürt látható.

Domoszlótól északra, 600 m magasságban láthatók Oroszlánkővár romjai. Az erősség a tatárjárás után épült és Eger 1552. évi török ostroma idején pusztult el. A közeli Tarjánka-völgyi szurdokot és a Domoszlói-tavat az országos kék jelzés is érinti, de érdemes bejárni a helyi borutat is.

Ma a 2250 lelkes település lakói a nagyírú borok termelésén kívül vendéglátással is foglalkoznak, melyet részben erre alapoznak. A helyi vállalkozásokon kívül a közeli Mátrai Erőmű, valamint Eger és Gyöngyös gyárai is munkalehetőséget kínálnak.

A szép természeti környezet, a történelmi emlékek és a jó bor mind azt sugallják, érdemes ellátogatni ide, a Mátra lábaihoz. A hagyományörző rendezvények sorá-

ból ki kell emelni áprilisban a Szent György Napi Muskotály Borünnepet és a Szüreti Felvonulást októberben. Idén először tartották meg hagyományteremtő szándékkal a Domoszlói Csemegeszlő Fesztivált. A Szent Demeter napi búcsú nem csak a templom védőszentjének ünnepe, hanem az elszármazottak találkozója is alkalmat kínál. 1995 óta jó kapcsolatot alakítottak ki a felföldi Krasznahorkával.

Az idézett szerzőkön kívül a cikk írásához és a képek forrásaként - a helyi Önkormányzat és Gyurkó Béla polgármester úr szíves engedelmével - felhasználtuk és jó szívvel ajánljuk Domoszló honlapját a <http://falvak.hu/domoszlo> címen, mely bővebb tájékozódásra is alkalmat kínál

(-n -s)

HELYESBÍTÉS

Az Óhegy Hírek 2004. 9. számában, a 8. oldalon megjelent, a Jablonka út nevééről szóló írásban néhány zavaró hiba csúszott.

A legfontosabbak javítása: 4. bek.: fekszik Trsztenához 1 1/2 mértföldnyire, 7. bek.: lengyelül Jablonka. Fontos megemlíteni, hogy a cikkel együtt közölt képek forrása két honlap, az egyik Jablonkái, a másik a határ által kettévágott árvai térségé. Ezek a bővebb tájékozódásra is alkalmat kínálnak: www.jablonka.ug.gov.pl és www.orawa-orava.pl

(-n -s)

ARCHÍVUM A WEBLAPON

Ha a weblapon az „Archívum” menüre kattint, akkor cikkeket, dokumentumokat láthat korábbi rendezvényeiről. Ha a rendezvényen Ön is ott volt, nem kizárt hogy saját magáról is talál fényképet.

www.ohegy.hu

Krumplibúcsú (Krumpiern-Kiritog)

A krumplibúcsú német nemzetiségi rendezvény, amelyet a Buda-hegyvidéki kerületekben minden év karácsonyának második napján, azaz dec. 26-án tartanak meg, 1839 óta. Mi is a hagyomány eredete?

1838-ban a nagy pest-budai árvíz idején az alacsonyan fekvő pesti területek lakossága a víz elől a budai dombokra menekült, ahol az ott élő sváb gazdák fogadták be, és leginkább sült krumplival és libaszírral látták vendégül. A menekültek a következő években visszalátogattak, de akkor már a vízvárosi Országúti (ma Margit körúti) un. „krumplibúcsús” vendéglőbe, ahol pincérek ingyen adtak sült krumplit és a libaszírt a vendégeknek, ilyenkor mindenütt volt program, sőt az akkori szokásoktól eltérően zene is.

Még az év Karácsony második napján Szent István vértanú ünnepén összejöttek a menekültek és befogadók, s ekkor a Budai Ferencesek is osztozottak sült krumplit a misén résztvevő szegényeknek. Ezek a krumplik azonban azokat a köveket szimbolizálták, amelyekkel Szent István vértanút megkövezték.

A II. világháború után a budai németek felelevenítették ezeket a hagyományokat, és 1958 óta minden évben megünneplik a „Budai Krumplibúcsút”. Az egész napos találkozóknál sváb kultúrcsoportok (kórusok, táncsoportok, énekesek, fúvószenekarok) lépnek fel. Változatlan a tradíció: ingyenes a sült krumpli és a libaszír. 1985-től a krumplibúcsút Óbudán tartják, idén a Vasmacska vendéglőben.

A krumplikirály megválasztása újkeletű szokás, 1959 óta azt választják meg krumplikirálynak, aki az elmúlt évben a legtöbbet tette a közösségért. Ez egyfajta óbudai „díszpolgárság”. 1998 óta hasonló elvek alapján „krumplikirálynő” is választanak.

A 2003. év krumplikirálya Bánlaki Zsolt építész - az óbudai Flórián térre visszaállítandó Szent Flórián szoborcsoport terveinek készítője -, krumplikirálynője pedig Gálosfai Jenőné Homoródy Hédi táborhegyi lakos, aki az óbudai németek bevándorlás-történetét írta meg „Németföldről gyalogszerrel, tutajon...” című könyvében.

Tauner Tibor

Béki Márton festőművész kiállítása

1937-ben született Újpesten. 1961 óta Nagymaroson él, ahol a táj lenyűgöző szépsége nem csak csodálatot váltott ki belőle, hanem a pillanatnyi hangulat rögzítésére, képi megfogalmazására sarkallta. Erre leginkább az akvarell műfaját tartja a legalkalmasabbnak. A műfaj elsajátításához Dániel Kornél festőművész nyújtott szakmai és baráti segítséget. 1987-től több egyéni kiállítása volt, de rendszeresen részt vesz a Váci Múzsza Egyesület, valamint a Nagymarosi Képzőművészeti Egyesület kiállításain. A művész képei ezuttal december 23-ig tekinthetők és vásárolhatók meg a Népházban.

(szerkesztőség)

Adventi koszorú

A latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent. A Jézus születésére való várakozás, a felkészülés, a reménykedés időszaka. András napjához legközelebb eső vasárnap és december 25-e közötti négy hetes „szent idő” a karácsonyra való lelki felkészülés ideje. Advent első vasárnapja legkorábban november 27-én, legkésőbb december 3-án lehet.

Az adventi koszorú hagyománya az ősi időkbe nyúlik vissza, kapcsolatban van a téli napforduló szokásaival; viszonylag új szokás, a 19. századból eredeztethető. Első nyomait a néprajzkutatók északon, a Keleti-tenger partvidékén és szigetvilágában találták meg. Fűzfavesszőből koszorút fontak és örökzöldet csavartak köré. Ez a szokás később Európa más vidékein is meghonosodott.

A ma ismert adventi koszorú készítése a 19. században jött divatba. Egy hamburgi lelkész otthonába egy hatalmas fenyőkoszorút erősített a mennyezetre, melyen 24 gyertya volt, minden adventi napra egy-egy. Később csak négy gyertyát helyeztek el a koszorún, szimbolizálva azt a 4000 évet, amíg az emberiség Krisztusi világosság eljövételét várta. Három gyertya lila színű, egy pedig rózsaszín. Lila a várakozást, a bűntöt jelenti, rózsaszín az örvendezést. Minden adventi vasárnapon eggyel több gyertyát gyújtottak meg, a rózsaszín gyertyát a harmadikon, az örvendezés vasárnapján. Az a vasárnap többek között Mária várandóságára, Keresztelő Jánosnak, a Megváltó előhírnökének örömhírre emlékeztet. A gyertyákat vörös és aranszalagokkal díszítették, az élet és fény jelképével.

fl

A Turmix együttes – A mikulásból zenészei

Három éve alakult, hagyományos „beat” együttes vagyunk. Tagjaink amatőr zenészek. Eleinte saját szórakozásunkra zenéltünk, de barátaink unszolására és felkérésére 3-4 havonta nyilvánosan is fellépünk különböző klubokban és kultúrházakban. Zenei irányzatunk főleg a 60-80-as évek külföldi és hazai slágerei. Számunkra a zenélés a legkedvesebb kikapcsolódás és az igazi „hobby”! A zenekar tagjai:

Permai Mária - ének, vokál, szaxofon, fuvola. Végzettsége ének- és zenetanár. Évekig tagja volt a „Laudate” egyházi zenekarnak. Jelenleg a Magyar Rádió archívumában dolgozik zenei dokumentátorként. Szívesen énekel régi és mai magyar számokat.

Hanti Jenő - basszusgitár. Villamosmérnök, laboratórium vezető a MAVIR Rt-nél. Zenei tanulmányait 1964-ben nem kezdte el és sosem fejezte be. Első készítését akkor érezte gitározásra, amikor barátja Orionton táskarádiójában a Szabad Európa Rádió Délutáni Randevújában megszólalt a Ticket to Ride című Beatles dal. Aztán meg kellett várnia, míg fia felnő. Vele, meg munkatársaival zenekart hozott létre „Hanti Band”, néven. Jelenleg boldog bigámia-ban ingázik a két együttes között.

Babos Gergely – szólógitár, ének. A BME-n végzett gazdaság-informatikus, vállalati automatizált megoldások tanácsadójával és fejlesztésével kapcsolatos alkalmazási és kutatási projektek irányításával foglalkozik. Kiskora óta zenél, a zongora és Chopin után főleg Eric Clapton és George Benson hatására gitárra váltott. Egyetem alatt alapított zenekara rendszeres fellépő volt a Roller Klub rendezvényein. Szabadidejében a MAFC Súlyemelő Szakosztály társulatát erősíti (gyengíti).

Igaz István - billentyűs hangszerek. Az Union Biztosító Rt. munkatársa. A hatvanas években

kezdte a zenei tanulmányokat, majd a Radnóti Gimnázium zenei tagozatú osztályába, illetve ezzel párhuzamosan zongora és hegedűóra járt. „Szomorúzenésznek” készült, 12 évig klasszikus zongorát tanult, majd elsajátította a hegedű megszólaltatását is. Itt alakult meg első zenekaruk „Miért bántasz?” néven, ahol különböző rendezvényeken borzolták a tanárok idegeit.

Vinczy Péter - zenekarvezető, gitár, ének. A Veres Pálné Gimnáziumba járt, ahol már a gimnáziumi zenekarban is játszott. Ő az egyetlen tag közülünk, aki lankadatlan szorgalommal zenélt évtizedeken keresztül. Azon irigylésre méltó ember, aki a zenekar felszerelésének a 90%-os tulajdonosa. Számos együttest alapított, szinte minden szabadidejét a muzsikálás kötötte le. Jelenleg a belvárosi Szent Mihály templom sekrestyéje és gondnoka. 35 évi tervezgetés után valóra váltja régi álmát, a régi gimnáziumi zenekar mintájára újból „beat” együttest alapít.

Hadvári Gábor - dob, ütőhangszerek. Ezüstkoszorús szücsmester. Édesapja 1942-ben alapított szücsműhelyét vezeti a VII. ker. Rákóczi út 6. sz. alatt. Már gyerekkorban tanul zongorázni, gitározni. A Veres Pálné Gimnáziumban alapította meg első zenekarát. Az akkor már híres /1967/ Scampoló együttes dobosa vezeti be az ütőhangszerek „rejtelméibe”. Katona éveit is a zene irányítja: Marcaliban, a helyőrség tisztiklubjában „átzenéli” a két év szolgálati időt.

A régi barát és osztálytárs, Vinczy Péter több mint 35 év után ismét „megfertőzi” a zenéléssel. 2001-ben megalakítják a Turmix együttest, és úgy döntenek, hogy a zenekar többi tagját interneten kutatják fel.

Hadvári Gábor

Iskolai hírek

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy Szita István, Pista bácsi, iskolánk dolgozója október 27-én meghalt. Közel két évtizede volt becsületes őrzője és – amíg erővel bírta – ezermester mindene intézményünknek. Sajnos egészségi állapota már évek óta a szobájához kötötte, de az utolsó percig segített. Ő volt sok dologban iskolánk élő lelkiismerete. November 16-án szűk körben eltemettük. Nem csak a családjának, de nekünk kollegáknak is hiányozni fog.

Akik naponta megfordulnak iskolánkban, meglepődve tapasztalják, hogy új arc fogadja a belépőket. Nagy örömmünkre végre, az évek óta igényelt portásállást megkaptuk. Mészáros György az új dolgozónk, aki portás-fűtő minőségében vigyáz gyermekeink, értékeink biztonságára. Tanulóink hamar megbarátkoztak Gyuri bácsival. Kívánjuk, érezze jól magát nálunk, mi máris jobban érezzük magunkat, hogy tudjuk, ő éberben őrökdi az iskola kapujában.

Az osztályok SZMK tagjaival kibővített Iskolaszék november 15-i ülésén új iskolaszéki tagokat választott: Décsi Krisztinát és Bencze Juditot. Budaházy Péter, mint régi, rutinos tag biztosítja a folytonosságot. Gratulálunk megválasztásukhoz és sok sikert kívánunk munkájukhoz.

Ugyanakkor megköszönték a szülők és az iskola vezetői is Holzhauser Annának és Kvárik La-

josnak – akik kérték felmentésüket – 6 éves áldozatos tevékenységüket. Sok minden fűződik az ő munkásságukhoz. Segítették az udvar, az épület felszereltségének javításában. Ötleteket adtak és tevékenyen bekapcsolódtak a programok szervezésébe. Köszönjük munkájukat és kérjük, ne szakadjanak el iskolánktól, legyenek továbbra is a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola támogatói!

Décsi Krisztina, mint az iskolaszék új elnöke, azonnal munkához látott. Kérte az osztályok képviselőit, mérjék fel, hogy évfolyamukban a szülők milyen területeken jártasak, mi az, ami- ben szükség esetén a segítségüket lehet kérni. Úgy gondolja, ha a kb. 200 szülő összefog, csodákra képes. Nem alaptalan ez az elképzelés, hiszen folyamatosan tapasztalni, hogy segítségnyújtásra nagyon sokan készek, csak tudni kell, mikor, kihez kell fordulni.

Elmúlt a Márton-nap, de megmaradt egy kedves emlék mindazokban, akik a lampionos felvonulás részesei voltak. Közel 20 jövőendő elsőosztályos és minden alsós, napokig a lampionkészítés lázában égett. Meg is volt az eredménye, mert a kellemes őszi estén, mint egy szentjánosbogár raj világított a sok gyermek és felnőtt kezében a saját készítésű kis fénylő alkotás.

A sétát követően, a libamájás szendvicsek és

finom édességek elfogyasztása közben megszületett az elhatározás, hogy jövőre is találkozunk Márton napján. Legyen ez is hagyomány iskolánkban.

Készülünk a Luca napi vásárra. A hagyományokhoz híven december 10-én, pénteken 15 és 17 óra között megnyílik iskolánk az érdeklődők előtt. A megunt, kinőtt játékok, saját készítésű díszek mellett papír és írószer, könyv és ékszer vár vevőkre. Közben nehezen lehet ellenállni a finomabbnál-finomabb falatokat olcsón kínáló kis árusoknak. Be lehet itt szerezni a hét végi ebédhez illő finomságokat.

December 17-én, a 2004-es év utolsó tanítási napján közös gyertyagyújtáson búcsúzunk el tanulóinktól.

Békés, szeretetteljes karácsonyi ünnepet és boldog, sikeres új esztendőket kíván minden családnak, az iskola dolgozóinak nevében

Marótiné Horváth Gizella

KATTINTSON A WEBLAPUNKRA

Találhatók itt egyesületünkről, programjainkról, korábbi rendezvényeinkről

füzetek, valamint olvashatóak az Óhegy-Hírek korábbi számai.

Feliratkozhat hírlevelünkre is.

www.ohegy.hu

Az egészségnap

Folytatjuk a hagyományt! Ez volt a jelmondata a 2004. november 13-án, a Népházban megtartott rendezvényünknek. Olyasfajta gondoskodásban lehetett részünk, amikor alternatív gyógymódokkal ismerkedhettünk. Minden kötelezettség nélkül. Az Egyesület hagyományt teremtett egészségünk védelmében. Rendezvényünket mindenki látogathatta, ha hegylakó, ha nem. A 13-a jó dátumnak bizonyult, rengeteg kiállítónk és igen sok érdeklődő, sőt vásárló volt. Megérte eljönni, nemcsak annak a nyolc cégnek, akik bemutatták termékeiket. Megérte annak is, aki érdeklődőként új, eddig nem ismert lehetőségekkel találkozhatott.

Voltak ingyenes szolgáltatások, mint az életmód tanácsadás, vagy mint a vérnyomás- és koleszterinszint-mérés, amelynek költségeit az egyesület fedezte. Vásárolni lehetett kozmetikumokat, és elérhető áron állapotfelmérést, allergia-vizsgálatot végeztethettünk. Maradt néhány szórólap az érdeklődőknek, illetve a címek után is lehet tudakozódni a Népházban.

Különösen érdekes volt az írás- és rajzelemzés. Megtudtam, tanult grafológus és gyógype-

dagógus végzettség mellett, illetve egyéves spéci tanfolyam elvégzése után lehet elemző az ember. Magam is megtapasztaltam a módszert és módfelett izgalmasnak találtam. Az jutott eszembe, aki teheti, nagyobb kerti partira, rendezvényre meghívhatja a céget. Érdekes színpoltja lehet az estének. A Mini-Max Gyermekhájon szoktak jelen lenni szórakoztatva a nagyjérdeműt, itt is találkozhatunk velük.

Láttam még aurafotózt, ez is fizetős program volt. Valaki aura-szobrászatnak mondta, a kissé bizarr, számítógéppel manipulálható érzékelést. Ingyenes és nagyon izletes volt a Zsendice Major töltöttkáposzta-kóstolója és a külön-

féle rétesei. A távoli biofarmon vendégeket egyelőre nem fogadnak, azonban készségesen szállítanak a megrendelőknek készítményeikből, elérhető áron. Lehetett vásárolni a most újra divatos mangalica sertés húsából készített ízletes kolbászt, húsos szalonnát.

Már hagyomány az is, hogy Raffi barátónk ingyenesen kínálta finom sütemény kóstolóját. Mint tudjuk, ezeket cukorbeteg is fogyaszthatják, sőt, spéci süti jei vannak liszt-, tojás- és fehérjeallergiával küzdő barátainknak is.

Az új, alapítvány formájában működő „Ott-hon Segítünk Szolgálat” is képviseltette magát a rendezvényen. Kicsi gyerekes családokat szándékoznak segíteni önkéntes alapon.

Délelőtt 10-től délután 4-ig hirdették meg a rendezvényt, azonban most, mint más alkalomkor is szívesen időztünk a Népházban. Sok érdekes találkozás, beszélgetés adódott. Láthatóan jól sikerült ez a programunk is.

A Ház mostani, felújított állapotában világosabb, szellősebb, jól temperált. Miközben odakint már hűvös, zegernyés, őszi esős idő járta, mi vidáman időztünk odabent.

Köszönjük mindazoknak, akik a szervezéssel foglalkoztak és szabadidejüket nekünk ajándékozták.

W. Grass

HEGYI OVI

ERDEI KÖRNYEZET • JÓ LEVEGŐ • NYELVOKTATÁS • SPORTFOGLALKOZÁSOK
SZÍNEK VILÁGA ALAPÍTVÁNY

1037 Budapest, Jablonka út 126/B. Szabó Judit, telefon: 367-3620 HEGYI OVI

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak semmi sem
lehetetlen”

A közkert – november

A november 17-i fórumon Buella Mónika, a Pagony iroda kerttervezője bemutatta a közkerthez kimunkált terveit.

A terv szerint a Jablonka út menti magas részű megszüntetésével beláthatóvá válik a park, a kőkereszt pedig a feltételezett eredeti helyére kerül vissza. A buszmegállótól egy keskeny sétáló-járda vezet az Ilonka utca lekanyarodó szakasza felé, amelynek burkolata a kereszt előtt, és két üllőpad előtt kiszélesedik. A terv a Jablonka út mellett folyókát és járdát ábrázol. Lehetőség nyílik az autóbusszmegálló kedvezőbb elhelyezésére is. A terv figyelembe veszi az Ilonka utca véglegesen kiépülő útburkolatának, és lépcsős járdájának helyigényét is.

A területen számos kísérő probléma vetődött fel. Nincs csatorna és útburkolat az Ilonka utcában, megépítését egy utcába benyúló telek akadályozza, kivásárlása elkerülhetetlen. A közpark közepén egy MATÁV légvezetékeket tartó oszlop áll, kiváltása szükséges.

A parkra engedélyezési terv készül, amelybe a fórumon elhangzott javaslatok beépülnek.

Időközben történt tárgyalások és helyszíni szemlék szerint elmondható, hogy az Önkormányzat Beruházási Osztálya feladatok egy jó részét felvállalhatónak találja, (folyóka, járdák, stb), a MATÁV a légkábelek kiváltását várhatóan költségmentesen vállalja.

Felcsuti László

Az Óhegy Hírekhez besegítő keresünk

A lap – amit Ön kedves olvasó most kezében forgat – 10-15 lelkes, többnyire hegylakó barát önként felvállalt munkája, amit szakmájuk, hivatásuk mellett végeznek. Némelyikük szerkesztői feladatokat lát el, némelyikük esetenként cikket juttat el hozzánk.

A lap célja Egyesületünk életének bemutatása, a hegyvidéki lakosságának közérdekű tájékoztatása, a helyi lakosságot érintő egyéb érdekességekkel fűszerezve, mindig a lokálpatriotizmus fejlesztését szem előtt tartva.

Ez a feladat olykor igen nagy terhet jelent számukra, amelyen csak az tud könnyíteni, ha minél többen vannak olyanok, akik a lap céljainak megfelelő tartalmú írásokkal, cikkeikkel, fotóikkal, kézzel írt cikkek begépelésével vagy éppen költségfedezetet biztosító hirdetésekkel segítik e munkát. Ha Ön kedvet érez ahhoz, hogy ilyen vagy más módon segítsen, kérem jelezze szándékát a 430-1326 (Népház), a 30-230-6994 (Felcsuti László), vagy a 30-921-3361 (Piroch Zsuzsa) telefonszámokon.

(szerkesztőség)

A kezdet

Tizenöt évvel ezelőtti őszi délutánonként, ha összejöttünk egy kis beszélgetésre, kártyázásra, sakkozásra a „Mi Házunkban” egyre erősebbé vált bennünk az aggodalom, kié lesz a Ház? Abban az időben – 60-as években a hegyvidéki lakosainak jelentős fizikai munkájával felépült ház – az MSZMP alapszervezete birtokolta. A pártvagyon államosításával kapcsolatban meg volt a veszélye, hogy a hegyvidékiektől idegen szervezet, gazdasági társaság vagy valamelyik párt megszerzi saját céljára, ezzel kizárva a hegyvidéki lakosságát. Pedig már eddig is több sikeres rendezvényre, vöröskeresztes, nyugdíjas összejövetelre volt lehetőség. Megtörtént amitől féltünk a TRIÓ szövetkezet bérbé vette az épületet. Gyorsan kellett lépniünk.

1989. november 30-án tizenheten megalakítottuk az „Óbuda-Hegyvidékiek Egyesület”-ét. Elnöknek, engem, ügyvezetőnek Raffinger Andrásné, pénztárosnak Józsa Istvánt, számvizsgáló bizottság elnökének Sáringer Kálmánét, tagjainak dr. Borzsák Benőt és Gulyás Gézákat választották az alapító tagok. Az egyesület megszervezésében a más elfoglaltságai miatt tisztséget

Állandó programok:

Reggeli torna		
Pilates módra	hétfő, csütörtök	18.00
Női torna	kedd, csütörtök	17.30
Jóga	kedd	18.30
Bridge klub	szerda	18.00
Társastánc kezdő	csütörtök	18.00
Társastánc haladó	csütörtök	19.30
Hastánc felnőtteknek	hétfő, szerda	18.00
Hastánc haladó	péntek	17.00

Érdeklődjön Gib Erikánál a 30-481-0093 telefonszámon, vagy a részleteket tekintse meg a www.ohegy.hu weblapon.

nem vállaló Bersényi Ivánnak is igen fontos szerepe volt. Az Egyesületet a Fővárosi Bíróság 1989. december 13-án bejegyezte.

A neheze csak ezután jött, meg kellett szerezni a Ház bérleti jogát. 1990. január 9-én 256 hegyvidéki lakos aláírásával adtuk be kérvényünket a Budapest Főváros Tanácsához a bérleti jog megszerzése érdekében, melyet megkaptunk és ettől kezdve „NÉPHÁZ” lett, ezzel is jelezve a hegyvidéki lakosságának, hogy mindenkinek várunk a házba. Eleinte hétfőn és pénteken 16-19 óráig tartott nyitva a ház.

1990. május 30-án tartottuk az Egyesület Közgyűlését. A 60-as években épült ház jelentős felújításra, karbantartásra szorult, melyet az Egyesület saját erejéből nem tudott elvégezni, ezért a III. kerületi tanácstól kértünk 1990. júliusában egy mellékelt költségkalkuláció alapján anyagi segítséget a kulturált körülmények megteremtéséhez. Sajnos csak a legszükségesebbeket sikerült elvégezni, részben saját erőből. Ezek után kerestük a lehetőségeket a házban minél több rendezvény tartására, melyek hozzásegítették az Egyesületet a ház állagának javítására. Az önkormányzati választások idején Egyesületünk csatlakozott a III. kerületi Lakossági Egyesületek Szövetségéhez.

Az alakulástól eltelt másfél év tulajdonképpen a megmaradás, a ház közüzemi számláinak kifizetésével, működőképességének megőrzésével, és továbbra is bérleti jogának megtartásáért folytatott küzdelemmel telt el, fűszerezve néhány sikeres rendezvényvel. Az 1991 február 11-én tartott közgyűlésen az első vezetőség lemondott és Ort Jánost választotta elnöknek.

Ács Ferenc
az Egyesület első elnöke

APRÓHIRDETÉSEK

- Tanulási nehézségekkel, részképesség-zavarokkal küzdő gyerekek szakszerű fejlesztése 20-2079948 vagy 388 8825
- Extra kereseti lehetőség nem csak főállásban. Képesítéshez nem kötött tanfolyamon megtanulható. 30-329 5133 vagy 368 9167
- Weblap karbantartásához értő segítőtársat keresünk a hegyen. Óhegy Egyesület, tel: 430 1326, vagy 30-230 6994
- Folyamatos adminisztratív munkában segítő munkatársat keresünk. Óhegy Egyesület, tel: 430 1326, vagy 30-230 6994
- Bútorrestaurátor itt a hegyen! Antik és stílbútorok szerzői felújítása, polittürosása. Referenciákkal, garanciával. Hegyieknek kedvezmény. Tel: 388 2464, 20-378 8017
- Közlekedési, forgalomtechnikai szakember segítségére lenne szükségünk. Óhegy Egyesület, tel: 30-230 6994
- Két tündéri Berni pásztor kölyökkutyát ajándékoznék szerető gazdinak együtt vagy külön-külön. A kutyusok átestek az összes kötelező oltáson, féregtelenítve vannak, fülük tetoválva van és törzskönyvvel rendelkeznek. Ha szeretné valamelyik kutyust, kérem hívja a 30-373-4569-es telefonszámot. Köszönöm a segítségét!
- Táborhegyen két egymáshoz közeli 2 kis, kertes házrészt kínálunk eladásra. Érdeklődni lehet a 250-2819-es telefonszámon.

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Telefon: 430-1326

E-mail: egyesulet@ohegy.hu, web: www.ohegy.hu

Felélős kiadó: Felcsuti László elnök. Szerkesztők: Cserecsnyák Veronika,

Jármayné Tatár Judit, Piroch Zsuzsa, Szász Kálmán

Hirdetésfelvétel: Óhegy Egyesület. Telefon: 430-1326

Előkészítés: Pető Typo Bt. Nyomás: Tax Druck Kft.,
2335 Talsony, Vezér u. 2/a. Megjelenik: 3000 példányban

AZ ÓBUDAI TELEHÁZ SZÁMÍTÓGÉPES TANFOLYAMAIN

heti kétszer, összesen 8 alkalommal tartott kétórás kurzuson a résztvevők elsajátíthatják a levélírást (Word dokumentumkészítés) és az internetezés alapjait. A tanulók segítséget kapnak otthoni számítógépük telepítéséhez, de visszajárhatnak gyakorolni is.

Helyszín:

Táborhegyi Népház, Bp. III. Toronya utca 33.

Jelentkezni lehet:

Versey Baláznál a 30-430-7816
vagy Gib Erikánál a 30-481-0093 telefonszámon.

TERMÉSZETES, FAGYÁLLÓ, KÜLTÉRI

KŐBÜRKOLOTOK

járdára, útra, lépcsőre, lábazatra, kerti
típegőnek, garázsbeállónak,
kocka, szabályos, szabálytalan alakzatban

PORPHYR KFT.

1037 Bp., Bécsi út 302. Tel.: 250-6036, fax: 387-9895
e-mail: porphyrr@mail.datanet.hu
web: www.porphyrr.hu

EGYSZER ÉS MINDENKORRA!

MEGNYÍLT!
AURA
ELSŐ EGZOTIKUS LAKBERENDEZÉSI
ÉS AJANDEK KÖZPONT

Egzotikus lakberendezési
cikkék, ajándéktárgyak
Indiából,
Thaiföldről, Nepálból,
Indonéziából. Közvetlenül az
importőről, garantáltan a
legkedvezőbb árakon!

Cím: Budapest, III. Vihar utca 22.
Tel: 430-1636 Mobil: 30-619-5209
Nyitva: hétfőtől péntekig 8-18-ig
Szombaton: 9-13-ig

KARÁCSONYI AKCIÓ!
10 000 Ft/m² KEDVEZMÉNY
DECEMBER 31-IG
IDÉN ILLETÉKTÖRVÉNY
MÓDOSÍTÁS-ELŐTT

Harmónia és Minőség
REMETEHEGYEN

III. kerületi átlakások egyedi kivitelben

Megkezdődött a budai tájvédelmi körzet és bevásárlóközpontok szomszédságában megvalósuló Éden Villapark II. ütemének építése. 4-5 lakásos villaépületekben panorámás lakások lekötethetők. Minőségi élettér, megfizethető áron.

Használtlakás-beszámítás!
Ingyenes
hitelügyintézés,
tanácsadás

Átadás: 2005 nyár
Lakások mérete: 54 m² + terasz nagyságtól

436-99-05
www.eden-villapark.hu